

**Eiropas konvencija
par terorisma apkarošanu**

ETS No 90
European Convention on the Suppression of Terrorism

Strasbūra, 1977. gada 27. janvāris

Eiropas Padomes dalībvalstis, kuras parakstījušas šo Konvenciju,
uzskatot, ka Eiropas Padomes mērķis ir sasniegt lielāku vienotību starp tās dalībvalstīm;
apzinoties pieaugošo satraukumu, ko izraisa terorisma aktu pieaugums;
vēloties, lai piemēroti līdzekļi tiktu izmantoti tam, lai terorisma aktu veicēji nevarētu
izvairīties no apsūdzības un soda;

uzskatot, ka izraidīšana ir viens no labākajiem veidiem, kā panākt minētos mērķus;
ir vienojušās par sekojošo:

1. pants

Noziedznieku izraidīšanai starp līgumslēdzējām valstīm neviens no zemāk minētajiem
pārkāpumiem netiek uzskatīts par politisku pārkāpumu vai ar politiku saistītu
pārkāpumu, vai arī politisku motīvu iedvesmotu pārkāpumu:

- a. pārkāpumi, kuri saistīti ar 1970. gada 16. decembrī Hāgā parakstītās
konvencijas par nelikumīgu lidmašīnu aizturēšanu īstenošanu;
- b. pārkāpumi, kuri saistīti ar 1971. gada 23. septembrī Monreālā parakstītās
konvencijas par nelikumīgu pret civilo aviāciju vērstu aktu novēršanu
īstenošanu;
- c. nopietni pārkāpumi, kas vērsti pret cilvēka dzīvību, ķermeņa integritāti
vai personas brīvību, kuriem ir tiesības uz starptautisku aizsardzību, arī
pret diplomātiem;
- d. pārkāpumi, kas saistīti ar personu nolaupīšanu, saņemšanu gūstā vai
nelikumīgu aizturēšanu;

- e. pārkāpumi, kas saistīti ar spridzekļu, granātu, raķešu, automātisko ieroču, sprāgstuļu un paku lietošanu, ja tas apdraud personu dzīvību;
- f. mēģinājums izdarīt kādu no šiem pārkāpumiem, vai kā līdzautorei piedaloties personai, kas ir izdarījusi vai grasās veikt šādus pārkāpumus.

2. pants

1. Izraidīšanas vajadzībām starp Līgumslēdzējām pusēm viena līgumslēdzēja valsts nevar uzskatīt par politiskiem, ar politiku saistītiem vai politisku motīvu iedvesmotiem pārkāpumiem jebkādu vardarbību, kas nav minēta 1. pantā un kas ir vērsta pret cilvēka dzīvību, ķermeņa integritāti vai personas brīvību;
2. Tas pats attiecas arī uz smagiem pārkāpumiem, kas vērsti pret cita veida īpašumiem, kuri nav minēti 1. pantā, ja šie pārkāpumi rada personām kolektīvu bīstamību.
3. Tas pats attiecas arī uz mēģinājumu izdarīt kādu no augstāk minētajiem pārkāpumiem vai uz pārkāpumu izdarītāju vai personu, kas gatavojas izdarīt pārkāpumus, līdzautoriem.

3. pants

Visu citu līgumu un vienošanos noteikumi starp šīs Konvencijas Līgumslēdzējām pusēm valstu savstarpējās sadarbības jomā, tai skaitā arī Eiropas konvencija par izraidīšanu, tiek piemēroti esošai Konvencijai tad, ja tie ir atšķirīgi.

4. pants

Ēīs Konvencijas nepieciešamībai un tiktāl, cik 1. un 2. pantā minētie pārkāpumi nav ierakstīti kāda izraidīšanas līguma vai konvencijas sarakstā, tie tiek ietverti šajā Konvencijā.

5. pants

Neviens no Konvencijā minētajiem noteikumiem nevar būt interpretēts kā izraidīšanas saistība, ja valstij ir nopietni iemesli domāt, ka izraidīšanas pieprasījumam pamatā ir kāds no 1. vai 2. pantā minētajiem pārkāpumiem un ka šis izraidīšanas pieprasījums ir saistīts ar sodu, kura pamatā ir rasisms, reliģija, tautību diskriminācija vai sods par politiskajiem uzskatiem. Izraidīšanu var noraidīt, ja ir nopietns iemesls domāt, ka personas situācija var pasliktināties kāda no augstāk minēto iemeslu dēļ.

6. pants

1. Līgumslēdzējas valstis dara visu nepieciešamo, lai izveidotu atbilstošu tiesu sistēmu savā valstī, ar nolūku saskaņot 1. un 2. pantā minētos pārkāpumus tajos gadījumos, ja aizdomās turētais pārkāpumu autors atrodas šīs valsts teritorijā, vai arī tad, ja viena valsts,

saņēmusi izraidīšanas pieprasījumu, tomēr neizdod parkāpēju pieprasītājai valstij, kuras kompetencē būtu noziedznieku sodīt.

2. Ņīs Konvencija neizslēdz nevienu krimināllikumdošanu, kura darbojas saskaņā ar nacionālajiem likumiem.

7. pants

Ja Līgumslēdzēja puse, kuras teritorijā ir atklāti aizdomās turētie par 1. pantā minētiem pārkāpumiem un kura ir saņēmusi izraidīšanas pieprasījumu tādā kārtībā, kāda noteikta 6.1. pantā, tomēr neizraida aizdomās turēto, tā nodod noziedznieku savām kompetentām tiesu institūcijām bez jebkādiem izņēmumiem un bez nepamatotas kavēšanās. Minētās institūcijas pieņems lēmumu atbilstoši spēkā esošajiem likumiem par smagiem noziegumiem.

8. pants

1. Līgumslēdzējas puses sniedz tik plašu savstarpēju juridisko palīdzību, cik vien iespējams kriminālo noziegumu atklāšanas jomā, tajos gadījumos, kad ir runa par 1. un 2. pantā minētajiem pārkāpumiem. Jebkurā gadījumā tiek piemērotas tās valsts krimināltiesības, kurai tika prasīta palīdzība. Tomēr juridiskā palīdzība nevar tikt noraidīta dēļ tā iemesla, ja pārkāpums ir politiska rakstura vai tam ir kāds sakars ar politiku, vai arī to ir iedvesmojuši politiski motīvi.

2. Neviens šīs Konvencijas noteikumi nav saistoši attiecībā uz juridisko palīdzību, ja Līgumslēdzējai pusei ir nopietni iemesli ticēt, ka palīdzības pieprasījums, kura pamatā ir 1. vai 2. pantā minētie pārkāpumi, ir saistīts ar personas sodīšanu rasu, reliģijas, tautības vai politisko uzskatu diskriminācijas dēļ, vai arī ja šīs personas situācija var pasliktināties augšminēto iemeslu dēļ.

3. Visu citu līgumu un vienošanos noteikumi par savstarpējo palīdzību krimināltiesību jomā, kuri ir spēkā Līgumslēdzēju pušu teritorijās, tai skaitā Eiropas konvencija par savstarpējo palīdzību kriminālajās lietās, tiek piemēroti šīs Konvencijas noteikumiem.

9. pants

1. Eiropas padomes Eiropas kriminālo problēmu komiteja seko šīs Konvencijas īstenošanai.

2. Komiteja veicina, cik vien nepieciešams, visu ar Konvencijas īstenošanu saistīto nesaskaņu mierīgu atrisināšanu.

10. pants

1. Jebkuras ar Konvencijas izpratni un īstenošanu saistītās nesaskaņas starp līgumslēdzējām valstīm, kuras nav atrisinātas 9. 2. pantā paredzētajā kārtībā, tiks nodotas

arbitrāžai pēc vienas no konfliktā iesaistītās valsts pieprasījuma. Katra no Pusēm noteiks savu tiesnesi, un tie divi izvēlēsies trešo. Ja trīs mēnešu laikā, sākot no tiesas pieprasījuma dienas, viena no Pusēm nav nozīmējusi savu tiesnesi, to dara Eiropas Cilvēktiesību tiesas priekssēdētājs pēc otrās puses pieprasījuma. Ja Eiropas Cilvēktiesību tiesas priekssēdētājs ir kādas konfliktējošās Puses pilsonis, tad trešo tiesnesi izvēlas Cilvēktiesību tiesas priekssēdētāja vietnieks. Ja arī priekssēdētāja vietnieks ir kādas konfliktējošās Puses pilsonis, tad tiesnesi norāda vecākais tiesas loceklis, kurš nav konfliktējošās Puses pilsonis. Tāda pati sistēma tiks piemērota gadījumā, ja divi pirmie tiesneši nevarēs vienoties par trešā nozīmēšanu.

2. Arbitrāžas tiesa pati noteiks savu procedūru. Lēmumi tiks pieņemti, balsojot pēc vairākuma principa. Tiesas lēmums ir galīgs.

11. pants

1. Dī Konvencija ir atvērta parakstīšanai Eiropas padomes dalībvalstīm. Tā ir jāratificē, jāpieņem vai jāatzīst. Ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumenti glabājas pie Eiropas padomes ģenerālsekreitāra.

2. Dī Konvencija stājas spēkā trīs mēnešus pēc datuma, kad trīs Eiropas padomes dalībvalstis ir devušas piekrišanu, ka Konvencija tām ir saistoša saskaņā ar iepriekšējā punkta nosacījumiem.

3. Attiecībā uz katru dalībvalsti, kas vēlāk paraksta, ratificē, pieņem vai pievienojas šai Konvencijai, tā stājas spēkā trīs mēnešus pēc datuma, kad nodoti glabāšanā ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumenti.

12. pants

1. Jebkura valsts ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumentu nodošanas brīdī var norādīt vienu vai vairākas teritorijas, kurās darbosies šī Konvencija.

2. Jebkura valsts ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumentu nodošanas brīdī vai vēlāk jebkurā citā laikā, var, adresējot deklarāciju Eiropas padomes ģenerālsekreitāram, paplašināt Konvencijas darbību arī tajās teritorijās, kuras uzrādītas deklarācijā, vai arī citās teritorijās, par kurām valsts ir atbildīga starptautiskajās attiecībās vai kuras ir tās aizbildniecībā.

3. Jebkura deklarācija, kas iesniegta iepriekšējā punktā minētajā kārtībā, var tikt atsaukta teritorijās, kuras norādītas šajā deklarācijā, adresējot pieteikumu Eiropas padomes ģenerālsekreitāram. Atsaukums stājas spēkā nekavējoties vai no datuma, kas norādīts pieteikumā.

13. pants

1. Jebkura valsts brīdī, kad Konvencija tiek parakstīta vai kad ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokuments tiek nodots glabāšanā, var atteikties no izraidīšanas par jebkuru 1. pantā minēto pārkāpumu, ja to uzskata par politisku pārkāpumu vai ar politiku saistītu pārkāpumu, vai arī politisku motīvu iedvesmotu pārkāpumu tādā gadījumā, ja tā apņemas nopietni izskatīt nozieguma īpašo smaguma pakāpi, tai skaitā:

- a. tas ir radījis kolektīvas briesmas pret cilvēka dzīvību, ķermeņa integritāti, personu brīvību;
- b. tas ir skāris ārzemniekus ar līdzekļiem, kuri ir iedvesmojuši pārkāpumu;
- c. tie ir veikti ar nežēlīgām un ļaunām metodēm.

2. Jebkura valsts var atsaukt pilnīgi vai daļēji iepriekšējā punktā minēto atrunu, adresējot paziņojumu Eiropas padomes ģenerālsekretrāram. Atsaukums stājas spēkā no paziņojuma saņemšanas brīža.

3. Dalībvalsts, kura ir formulējusi iebildumus attiecībā uz nosacījumiem, kas minēti šī panta 1. punktā, nevar prasīt no citām dalībvalstīm šo nosacījumu ievērošanu, tomēr, ja šie iebildumi ir daļēji vai nosacīti, tā var prasīt šo nosacījumu ievērošanu tiktāl, cik pati tos ir pieņēmusi.

14. pants

Jebkura dalībvalsts var atteikties no šīs Konvencijas, nosūtot paziņojumu Eiropas padomes ģenerālsekretrāram. Atteikšanās stājas spēkā nekavējoties vai no datuma, kurš norādīts atteikšanās paziņojumā.

15. pants

Konvencija pārstāj darboties tajā līgumslēdzējā valstī, kura izstājas no Eiropas padomes vai vairs nav tās dalībvalsts.

16. pants

Eiropas padomes ģenerālsekretrārs paziņo Eiropas padomes dalībvalstīm:

- a. jebkuru parakstīšanu;
- b. jebkuru ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumenta iesniegšanu;
- c. jebkuru datumu, kad stājas spēkā šī Konvencija saskaņā ar tās 11. pantu;
- d. jebkuru deklarāciju vai paziņojumu, kas saņemts saskaņā ar 12. pantu;

- e. jebkuru atrunu saskaņā ar 13. panta 1. punktu;
- f. jebkuru atrunas atteikumu saskaņā ar 13. panta 2. punktu;
- g. jebkuru saņemto paziņojumu saskaņā ar 14. pantu un datumu, kad atteikums stāsies spēkā;
- h. jebkuru gadījumu, kad Konvencija pārstāj darboties saskaņā ar 15. pantu.

To apliecinot, apakšā parakstījušies, attiecīgi pilnvaroti, parakstīja šo Konvenciju.

Sastādīta Strasbūrā 1977. gada 27. janvārī, angļu un franču valodās, abi teksti ir vienlīdz autentiski, vienā eksemplārā, kas tiek nodots glabāšanā Eiropas padomes arhīvos. Eiropas padomes ģenerālsekreitārs nosūta apstiprinātas kopijas visām valstīm, kuras parakstījušas šo Konvenciju.